

معنی: تأویل در قرآن

می‌دانیم سند اصلی دین اسلام قرآن است که بر حضرت محمد(ص) نازل شده ، و به فرموده آیه ۷ سوره آل عمران آنچه در قرآن به عربی نوشته شده: **محکمات** نام دارد و نا نوشته هایی نیز با نام **متشابهات** وجود دارند که باید **تأویل** (و بین محکمات نوشته) بشوند تا جملات آیه کامل و حقایق آیات قرآن آشکار شوند.

در مورد **تأویل** «ویکی پدیا» به نقل از **دائرةالمعارف بزرگ اسلامی** در اینترنت نوشته: **تأویل** که مقامی در فهم متون و پدیدارهای قدسی و به طور خاص قرآن است ، دو معنا دارد. یکی کشف و وجد معنای باطنی کلام است که در مقابل تفسیر قرار می‌گیرد. معنای دوم: تحقق حقیقت خارجی که پدیدار یا کلام به آن ارجاع می‌دهد. به بیان دیگر «فرابردن یک دال از معنای ظاهری به معنای دور از ظاهر است که تصور می‌شود مهمتر از معنای ظاهر است.» ریشه **تأویل** از «اول» به معنای «بازگرداندن پیش یا وضعیت پیشین» است. (پایان نقل قول از **دائرةالمعارف بزرگ اسلامی**)

پس: **قرآن دو دسته منظور دارد: یک ظاهر (منظوری که واضح است)** {به نظر بنده: مفهومی که از ظاهر محکمات قرآن برداشت می‌شود ، خطاب به مردم زمان نزول قرآن است} و **دیگری بطون** (به معنای درون) **یعنی منظورهایی که واضح نیستند و باید تأویل بشوند.** {یعنی: باهدایت محکمات آیه ، باید کلماتی که مفهوم آیات شاهد را میرسانند انتخاب کنیم و در محل مناسبی بین محکمات بنویسیم تا ظاهر و باطن آیه به مفهومی که هنگام نزول بر لوح محفوظ در واقعه انفجار بزرگ انرژی ، داشته برگردد!}.

توجه! متن بولد شده پاراگراف فوق در توضیح «**محکم و متشابه**» ویکی پدیا در اینترنت با شماره منابع [۵] نشان می‌دهد که از تفسیر نمونه ج ۱ ، ص بیست (یا حروف ، نه عدد) نوشته شده.

توجه! بفرموده **دائرةالمعارف بزرگ اسلامی** هدف خداوند از «**تأویل**»: «**بازگرداندن پیش یا وضعیت پیشین**» است. لطفاً سوء تعبیر نشود! منظور وضعیت نوشته پیشین قرآن در لوح محفوظ است! نه وضع زندگی ۱۴۰۰ سال قبل مردم!.

در مقاله «**کلام الله یا کلام محمد**» و مقالاتی در وبسایت www.rasekhan.com ثابت کردیم مفهوم حاصل از محکمات اکثر آیاتی که در قرآن می‌بینیم قبل از تأویل شدن جملات کامل با مفهوم صریح و روشنی نیستند! و با نگاهی اجمالی به تاریخ ظهور اسلام در اینترنت می‌بینیم:

۱- بعد از رحلت پیامبر مکرم اسلام حضرت محمد(ص) ، در ۲۸ صفر سال ۱۱ هجری قمری) در غیاب دامادش «علی» که مشغول کفن و دفن پیامبر(ص) بود ، بر سر جانشینی ایشان بین صحابه در (اجتماع سقیفه بنی ساعده) اختلاف بوجود آمد. گروهی خواهان خلافت ابوبکر شدند و گروهی معتقد بودند در رویداد غدیر خم حضرت محمد (ص) علی را جانشین خود معرفی کرده (که بعداً به شیعیان علی مشهور شدند) ، نهایتاً منجر به روی کار آمدن خلفای راشدین (= خلیفه اول ابوبکر ، ۲- عمر ، ۳- عثمان ، ۴- علی و برخی حسن را خلیفه پنجم می‌دانند) ،

۲- در دوره تابعان ، یعنی پس از پیامبر و صحابه وی ، مذاهب مختلف فقهی پدید آمد که در اصول دین (توحید، معاد، نبوت) هم عقیده ولی در بسیاری از روشهای استنباط و نظریات فقهی باهم اختلاف داشتند و این مشکلات سبب شد که در قرن هفتم هجری حاکمی به نام بیبرس بُندقداری که بر مصر و شام حکومت می‌کرد ، چهار مذاهب فقهی: حنفی ، مالکی ، شافعی ، حنبلی را مذاهب رسمی اهل سنت دانسته و محدودیتهایی برای سایر مذاهب قرار دهد ، در نتیجه باب اجتهاد از مبانی فقهی اهل سنت: (که قرآن ، سنت ، اجماع ، قیاس ، اجتهاد بود) ، بسته شد و اهل سنت فقط می‌توانستند از این چهار مذهب پیروی کنند. این دیدگاه توسط ابن تیمیه و پیروان سلفی او مورد نقد قرار گرفت و آنان بر مفتوح بودن باب اجتهاد تأکید ورزیدند.

مخصوصاً پس از مرگ عثمان و درگیری هایی که پس از آن میان مسلمانان رخ داد ، مناقشاتی در مورد کلامی پدید آمد و گروه‌هایی پدید آمدند که تلاش کردند این مناقشات را به کمک قیاس ، فلسفه ، و برداشت شخص از قرآن حل کنند. برخی از این گروه خطری را متوجه برداشت ارتودوکس از توحید کردند. اختلافات در نظرهای مسلمانان باعث بوجود آمدن روندی فکری شد که مسلمانان را دعوت به اسلام ساده و برداشتی که براساس قرآن و حدیث سلف صالح بود کند. احمد حنبل ، پایه‌گذار چهارمین مذهب اهل سنت ، از مهم‌ترین تبیین‌کنندگان این رویه فکری بود که بعدها سلفی‌گری را بوجود آورد. ابن حنبل قرآن را بر عقل برتری می‌داد (و تناقض میان قرآن و عقل نمی‌دید) و **تأویل کلام** را رد می‌کرد. او قوانین سختی را برای اجتهاد وضع کرد و استفاده از قیاس را محدود کرد. بعدها ابن تیمیه ، از فقهای مکتب حنبلی ، در تحول سلفی‌گری تأثیر فراوانی داشت. او به مخالفت با بدعت پرداخت ، به‌ویژه نوآوری‌های صوفیان .

مشرق نیوز در کد خبر ۱۷۶۵۱۸ در گزارش ویژه خود می‌نویسد: سلفی‌گری در معنای لغوی به معنی تقلید از گذشتگان، کهنه پرستی یا تقلید کورکورانه از مردگان است، اما «سلفیه» در معنای اصطلاحی آن، نام فرقه‌ای است که تمسک به دین اسلام بسته، خود را پیرو سلف صالح می‌دانند و در اعمال، رفتار و اعتقادات خود سعی بر تابعیت از پیامبر اسلام (ص)، صحابه و تابعین دارند. آنان معتقدند که عقاید اسلام باید به همان نحو بیان شوند که در عصر صحابه و تابعین مطرح بوده است. یعنی عقاید اسلامی را باید از کتاب و سنت فراگرفت و علماً نباید به طرح ادله‌ای غیر از آنچه قرآن در اختیار می‌گذارد، پردازد. در اندیشه سلفیون، اسلوبهای عقلی و منطقی جایگاهی ندارد و تنها نصوص قرآن، احادیث و نیز ادله مفهوم از نص قرآن برای آنان حجت دارد. {یعنی: باب تأویل قرآن بسته شده!}

۳- از پیروان ایدئولوژیکی و اعتقادات این تیمیه. جنبش وهابیت است که محمد بن عبدالوهاب در قرن دوازده هجری (۱۱۱۵ - ۱۲۰۰ ق) در نجد عربستان بنیان گذاشت و از سال ۱۷۴۴ میلادی مورد پذیرش خاندان سعودی قرار گرفت. (جنبشهای طالبان و داعش و... با عقاید آن فعالیت می‌کنند). این گروه هدف خود را بازگشت به آموزه‌های اصیل در قرآن و حدیث (سنت پیامبر) می‌دانند و با هر نوع بدعتی مخالفند و زیارت قبور و تقدیس برخی افراد را دلالتی بر شرک می‌دانند.

۴- شیعه یعنی پیرو و در اصطلاح تاریخ اسلام به کسانی گفته می‌شود که جانشینی پیغمبر اکرم (ص) را بر اساس رویداد غدیر خم که حضرت محمد (ص) علی را جانشین خود معرفی کرد، حق اختصاصی خانواده رسالت می‌دانند و در معارف اسلامی پیرو مکتب اهل بیت می‌باشند. مسلمانان شیعه؛ علاوه بر: توحید، نبوت و معاد (= اصول دین اسلام)، به دو اصل عدل و امامت (= اصول تشیع) نیز اعتقاد دارند، در گروه شیعیان از مذاهب: شیعه دوازده امامی، اسماعیلیه، زیدیه، علویان، غالیان، کیسانیه، می‌توان نامبرد.

۵- شیعه دوازده امامی یا اثنی عشری نام مذهب تشیعی است که به ۱۲ امام بعد از پیامبر اسلام باور دارند. این مذهب را شیعه جعفری یا امامیه نیز می‌نامند و در حال حاضر بزرگترین شاخه مذهب شیعه است و منابع اجتهاد را: کتاب (قرآن)، سنت (روایات پیامبر و ائمه)، عقل، اجماع می‌دانند.

۶- اجماع در فقه به هم‌رأی بودن، دوری، تصمیم یا توافق: دانشوران مسلمان گفته می‌شود، به عبارتی دیگر: واژه اجماع به معنی اتفاق نظر است در اصطلاح فقه به اتفاق «فقها» یا «اهل حلّ و عقد» بر یکی از احکام شرع گفته می‌شود. اجماع در فقه اهل سنت در ردیف کتاب و سنت از مبانی استنباط احکام است. اما در فقه جعفری منبع مستقلی برای استخراج احکام نیست، بلکه در صورتی که موافقت معصوم را نشان دهد؛ معتبر است. یعنی: در مشرب علمای اهل سنت اتفاق تمام مجتهدین برای پیدایش اجماع لازم است. اما در مکتب شیعه اتفاق کل لازم نیست، بلکه اتفاق نظر گروه کوچکی که ثابت کنند کاشف از رفتار و گفتار معصوم باشد عنوان اجماع برآن صادق است. اما اگر کلیه علمای یک عصر بر امری اتفاق نظر داشته باشند ولی دلیلی برای موافقت معصوم نباشد، این اتفاق نظر فاقد عنوان اجماع است. {یعنی: چیزی برخلاف فرموده ائمه نباید گفت!}. لذا در مذهب تشیع تکامل یافتن عقل بشر نسبت به زمان ائمه تعطیل می‌شود یعنی: بازهم باب تأویل قرآن بسته شده!}

۷- ابی حامد محمد بن محمد الغزالی الشافعی (امام محمد غزالی توسی) در کتاب المستصفی اجماع را اتفاق نظر امت محمد برامری دینی تعریف می‌کند و در توضیح آن می‌نویسد که برخلاف ظاهر روایت، اتفاق نظر همه مسلمین لازم نیست بلکه افراد صاحب نظر که آنان را به «مجتهد صاحب فتوا» و «اهل حلّ و عقد» تعبیر می‌کند، موضوع اجماع‌اند. چرا که در مسائل دینی جایی برای اظهار نظر غیر متخصصین وجود ندارد.

با این حال پاره‌ای از مسائل شرعی هست که عوام نیز می‌توانند آن را درک کنند، مانند وجوب نماز و روزه. در این دسته از احکام، طبیعتاً عوام نیز در اجماع داخلند. به این ترتیب اجماع شباخت‌هایی با مراجعه به اراء عمومی پیدا می‌کند، چنانکه اهل سنت درباره انتخاب جانشین پیامبر در سقیفه بنی ساعد مدعی چنین اجماعی هستند.

۸- در حال حاضر می‌بینیم: اختلاف نظرات گروه‌های اهل سنت به ویژه وهابيون (داعش و طالبان و...) با گروه‌های شیعه در افغانستان و عراق و سوریه جنایات هولناکی بوجود آورده. از طرفی نوعی برداشت از آیات قرآن باعث اختلاف بین مسلمانان و یهودیان و در نتیجه با اسرائیل و حامی‌اش کشور آمریکا نیز شده و همچنین رژیم حاکم بر ایران برای حمایت از شیعیان و گسترش شیعه‌گری در جهان تمام منابع مالی ایران را بر باد داده و در نتیجه تحریم‌های حداکثری آمریکا برای تهیه مایحتاج خود اجباراً به سوی کشورهای چین و روسیه رفته و ممکن است بر اثر دو دستگی بین شرق و غرب شاهد جنگ جهانی سوم هم باشیم.

۹- گفتیم در آیه ۷ سوره آل عمران موضوع محکمت بودن قرآن و نیاز به تأویل شدن دائمی متشابهات قرآن مطرح شده! ولی اهل سنت فقط پیرو فرموده و شیوه زندگی حضرت محمد (ص) و تمدن ۱۴۰۰ سال قبل هستند! و گروه شیعه سیره امامان را نیز به روش زندگی پیامبر

افزوده و طالب شیوه زندگی حدود هزار سال قبل هستند! پس مذاهب شیعه و سنی راه تأویل علمی شدن آیات قرآن را بسته‌اند! در وبسایت www.rasekhan.com به استناد آیات قرآن ثابت کردیم تمام کتب آسمانی مطالبی از یک کتاب موجود در لوح محفوظ را متناسب با درک و فهم مردم زمان نزول آورده‌اند!، خداوند چون به اوضاع فوق‌الذکر آگاه بوده: در کتب همه ادیان وعده آمدن پیامبری داده شده! ولی در سوره بینه مشخصاً وعده آمدن فرستاده‌ای برای تأویل کردن متشابهات قرآن را داده!، متأسفانه شیعه‌ها آمدن این فرستاده موعود را تبدیل به آمدن امام زمان فرزند امام حسن بن علی عسگری با اسب و شمشیر و آوردن شیوه زندگی هزار سال قبل را نموده‌اند!

پیروان کتب تورات و انجیل مقیم کشورهای صنعتی و پیشرفته چون دیدند بعضی از احکام کتابشان در دنیای مدرن امروز قابل اجرا نیست! دین را موضوع شخصی دانسته و از دخالت در امور دولتها منع کردند. ولی حکومت‌های اسلامی فقط تحت فشار افکار عمومی مجبور شدند بخشی از احکام مغایر با قانون حقوق بشر جهانی را اجرا نکنند و برای اجرای بقیه احکام نیز با مردم جان بر لب رسیده داخل و خارج کشورشان مشکل دارند، در نتیجه بعضی از مراجع دینی روشنفکر موضوع را فهمیده و نیاز به تجدید نظر را مطرح کرده‌اند.

در چنین موقعیتی اگر بتوانیم ثابت کنیم که برداشت ما از آیه ۷ سوره آل عمران و آیات سوره بینه و آمدن فرستاده موعود و تأویل شدن متشابهات قرآن یعنی: **حکمت بالغه بودن قرآن درست است**، به تمام معضلات و اختلافات فوق‌الذکر خاتمه داده خواهد شد.

۱۰ - حالا با یاری خداوند بزرگ یا انرژی مطلق، راهکار حل شدن کلیه مشکلات موجود را توسط کتاب «قرآن بزرگ» در وبسایت فوق‌الذکر ارائه داده‌ایم، و نامه سرگشاده‌ای نیز به حضور رهبر معظم نوشته، و علاوه بر وبسایت، به ایمیل contact@leader نیز مستقیماً ایمیل کرده‌ام ولی متأسفانه جوابی نشنیدم و از روحانیت و دولت مردان نیز تاکنون کسی نفرمود: تو چه کاره‌ای و حرف حسابت چیست؟.

لذا منتظر لطف خدا برای پیدا شدن شخص فاضل صاحب رسانه‌ای هستم که بادی مثبت به خدا و قرآن و پیامبر و دین، نوشته‌های بنده را بخواند تا ضمن مشاوره، با مدیریت صحیح ابتدا فارسی زبانان اهل فن جهان را از این موضوع آگاه و همراه نماید، و سپس با ابعاد گسترده مردم دنیا و مسئولین دولتها را در جریان امر قرار دهد، تا شاهد تحقق وعده سوره نصر باشیم! **(صد افسوس که این شخص آقای علی خامنه‌ای نشد!)** به امید روزی که مطالب فوق‌الذکر در رسانه ملی ایران مطرح و پخش شود. ۱۳۹۹/۰۴/۲۴ بنده خدا بهنام بهنام

لطفاً این مطلب را پخش کنید تا همه از مفهوم پیامش مطلع شوند.